

Uzasadnienie

Rozporządzenie jest wykonaniem przez Ministra Finansów niektórych fakultatywnych delegacji ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług. Przeważająca część regulacji zawartych w niniejszym rozporządzeniu, jest kontynuacją obecnych rozwiązań zawartych w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2009 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 224, poz. 1799 z późn. zm.).

Konieczność wydania rozporządzenia związana jest tym, że ww. rozporządzenie z dnia 24 grudnia 2009 r. straci moc z dniem wejścia ustawy z dnia 26 listopada 2010 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej oraz ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług i ustawy o transporcie drogowym, tj. z dniem 1 stycznia 2011 r.

Ponadto konieczność wydania rozporządzenia związana jest z uchwaloną w dniu 29 października 2010 r. ustawą o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 226, poz. 1476).

W związku ze zmianami do ustawy o podatku od towarów i usług wprowadzonymi przez ustawę o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej dotyczącymi wysokości stawek podatku do projektu rozporządzenia wprowadzono rozwiązanie wykonujące upoważnienie dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do okresowego obniżania stawek podatku (art. 146d ustawy o podatku od towarów i usług). Ponadto ustawą o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług i ustawy o transporcie drogowym ma zostać uchylone upoważnienie zawarte w art. 99 ust. 15 ustawy o podatku od towarów i usług dotyczące możliwości określenia przez Ministra Finansów sposobu obliczania i poboru podatku z tytułu świadczenia usług międzynarodowego przewozu drogowego. Oznacza to konieczność rezygnacji w projekcie rozporządzenia z przepisów realizujących uchylane upoważnienie.

Ponadto zawarte w projekcie rozporządzenia zmiany dotyczą w szczególności dostosowania dotychczas obowiązujących przepisów zawartych w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2009 r. wykorzystujących odwołania do klasyfikacji statystycznej (obecnie jest to Polska Klasyfikacja Wyrobów i Usług wprowadzona rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 marca 1997 r. – Dz. U. Nr 42, poz. 264, z późn. zm. – PKWiU 1997) do klasyfikacji obecnie obowiązującej w statystyce. W statystyce, ewidencji i dokumentacji oraz rachunkowości od dnia 1 stycznia 2009 r. stosowana jest Polska Klasyfikacja Wyrobów i Usług wprowadzona ww. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 29 października 2008 r. (Dz. U. Nr 207, poz. 1293) – w skrócie PKWiU 2008.

W zakresie zmian związanych z dostosowaniem przepisów rozporządzenia do obecnie obowiązującej klasyfikacji statystycznej podstawowym założeniem zmian jest możliwie wierne „przełożenie” („przetłumaczenie”) przepisów oraz załączników, opartych na „starej klasyfikacji statystycznej” (PKWiU z 1997 r.) na nomenklaturę wynikającą z nowej PKWiU z 2008 r.

W związku z powyższym, w miejsce dotychczas obowiązującego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2009 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług, konieczne jest wydanie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie zawiera 12 rozdziałów.

I. Rozdział 1 rozporządzenia zawiera przepisy ogólne, które określają przedmiot regulacji zawartych w rozporządzeniu oraz zawierają „słowniczek pojęć”, który ma przede wszystkim ułatwić podatnikom posługiwanie się przepisami tego rozporządzenia (np. podatek, podatnik, sprzedawca).

Zmiana w § 1 pkt 3 rozporządzenia, w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów, jest konsekwencją zmian wprowadzonych ustawą o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej. Zmiana w pkt 3 polega na zastąpieniu dotychczas obowiązującej stawki 7% stawką 8%.

II. W rozdziale 2 rozporządzenia został określony inny termin powstania obowiązku podatkowego dla:

- usług turystyki, opodatkowanych zgodnie ze szczególną procedurą zawartą w art. 119 ustawy,
- dla świadczenia usług na rzecz sądów powszechnych, administracyjnych, wojskowych lub prokuratury,
- przeniesienia z nakazu organu władzy publicznej lub podmiotu działającego w imieniu takiego organu własności towarów w zamian za odszkodowanie. Regulacje w tym zakresie (§ 3 ust. 1 - 3 rozporządzenia) stanowią powtórzenie przepisów zawartych w rozporządzeniu z dnia 24 grudnia 2009 r.

III. Przepisy rozdziału 3 rozporządzenia określają w inny sposób niż w ustawie miejsce świadczenia przy świadczeniu usług transportu międzynarodowego środkami transportu morskiego lub lotniczego. Nową regulacją w porównaniu do przepisów tego rozdziału zawartych w rozporządzeniu z dnia 24 grudnia 2009 r. jest przepis § 5. Zgodnie z tą regulacją miejscem świadczenia usług transportu towarów na rzecz podatnika w rozumieniu art. 28a ustawy, będącego usługobiorcą tych usług, posiadającego na terytorium kraju siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub stałe miejsce prowadzenia działalności, jeżeli transport ten wykonywany jest w całości poza terytorium Wspólnoty, jest miejsce, gdzie odbywa się ten transport. Przepis ten wprowadza zatem odmienne niż w art. 28b miejsce świadczenia usług dla usług transportu towarów. Celem tego przepisu jest wyłączenie z opodatkowania podatkiem VAT usług transportu towarów, które wykonywane są w całości poza terytorium Wspólnoty. Należy zaznaczyć, że usługi takie do dnia 31 grudnia 2009 r. pozostawały poza zakresem VAT. W związku ze zmianą przepisów dotyczących miejsca świadczenia usług, usługi takie zostały objęte podatkiem od towarów i usług.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że wprowadzenie projektowanej regulacji pozostaje w zgodzie z przepisami dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. UE L 347, ze zm.). Zgodnie bowiem z art. 59a tej dyrektywy w celu zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu, nieopodatkowaniu lub zakłóceniu konkurencji w odniesieniu do usług, których miejsce świadczenia regulują przepisy art. 44, 45, 56 i 59, państwa członkowskie mogą uznać miejsce świadczenia takich usług, które znajdowałyby się na ich terytorium, za znajdujące się poza

terytorium Wspólnoty, jeżeli faktyczne użytkowanie i wykorzystanie usług ma miejsce poza terytorium Wspólnoty. W przypadku usług transportowych faktycznie wykonywanych poza terytorium Wspólnoty może dochodzić do zakłócenia konkurencji, gdyż usługi te mogą podlegać systemom podatkowym państw na których są faktycznie wykonywane. Sytuacja taka prowadziłaby do podwójnego opodatkowania przedmiotowych świadczeń.

IV. Rozdział 4 rozporządzenia jest zasadniczo kontynuacją obecnie obowiązujących uregulowań. W związku z regulacjami zawartymi w art. 146a ustawy o podatku od towarów i usług wprowadzonymi przez ustawę o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej obecnie obowiązująca stawka 7% w okresie od 1 stycznia 2011 r. do 31 grudnia 2013 r. zostaje zastąpiona stawką w wysokości 8%. Jednocześnie na podstawie nowego upoważnienia dla Ministra Finansów zawartego w art. 146d ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku od towarów i usług w ww. okresie minister do spraw finansów publicznych może obniżać stawki podatku do wysokości 0%, 5% lub 8% dla dostaw niektórych towarów i świadczenia niektórych usług albo dla części tych dostaw lub części świadczenia usług oraz określać warunki stosowania obniżonych stawek. W związku z powyższym w tytule tego rozdziału stawkę 7% zastąpiono stawką 8%.

Przepisem § 7 ust. 1 lit. b) przewiduje się obniżoną stawkę podatku dla robót konserwacyjnych wykonywanych w obiektach budownictwa mieszkaniowego. Konserwacja jest rozumiana jako wykonywanie robót mających na celu utrzymanie sprawności technicznej elementów budynku. Taka definicja zawarta jest w § 3 pkt 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16.08.1999 r. w sprawie warunków technicznych użytkowania budynków mieszkalnych (Dz. U. Nr 74, poz. 836). Wprowadzenie tego przepisu umożliwi m.in. poz. 10a załącznika III do dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej. Należy zaznaczyć, że w stosunku do obowiązujących przepisów usługi te nadal będą objęte obniżoną stawką.

Jednocześnie w przepisach rozporządzenia nie ujęto pozostałych usług (robót budowlano-montażowych oraz remontów) oraz dostaw obiektów budownictwa mieszkaniowego lub ich części, które w rozporządzeniu z dnia 24 grudnia 2009 r. były umieszczone w związku z przyznaną Polsce derogacją, która obowiązuje do dnia 31 grudnia 2010 r. Zawarte w tym zakresie przepisy obejmowały obniżoną stawkę podatku czynności, które na podstawie przepisów art. 41 ust. 12 – 12c ustawy nie były objęte obniżoną stawką podatku.

Dodatkowo w §7 ust. 2 i załączniku nr 1 dokonano przełożenia odwołań do obecnie obowiązującej klasyfikacji statystycznej. Ponadto w tytule załącznika nr 1 do rozporządzenia zamiast stawki 7% umieszczono stawkę 8%. W załączniku tym, który zawiera listę towarów i usług, do których ma zastosowanie stawka 8% wyłączono:

- 1) daktyle, figi, banany, orzechy kokosowe, orzechy brazylijskie, orzechy nerkowca, owoce awokado, ananasy, smaczeliny, mango, guawy, papaje, owoce cytrusowe, owoce kiwi oraz pozostałe owoce południowe,
- 2) migdały, kasztany jadalne, orzeszki pistacjowe, pozostałe orzechy oraz orzeszki ziemne.

Owoce, o których mowa wyżej nadal będą podlegały opodatkowaniu według stawki, o której mowa w art. 41 ust. 2 ustawy o podatku od towarów i usług, bowiem są włączone do załącznika nr 3 do tej ustawy.

Ponadto w załączniku nie znalazła się pozycja dotycząca montażu okien i drzwi przez producenta tych towarów. Przesłanką, która przemawiała za obecnością tej poz. w załączniku było inne traktowanie przez PKWiU z 1997 r. montażu towarów dokonywane przez producenta, a inne przez pozostałe podmioty. W przypadku montażu dokonywanego przez producenta czynność ta była traktowana jako dostawa towarów, natomiast montaż wykonywany przez innych podatników był traktowany jako świadczenie usług. Ponieważ zmianami wprowadzonymi ustawą z dnia 29 października 2010 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług odstąpiono od zasady, iż towary i usługi identyfikuje się przy pomocy klasyfikacji statystycznych, a także mając na uwadze, że klasyfikacja PKWiU z 2008 r. montaż towarów przez ich producentów klasyfikuje jako świadczenie usług ustały przesłanki przemawiające za istnieniem tej pozycji. Do montażu okien i drzwi w budynkach i lokalach mieszkalnych będą miały zastosowanie przepisy art. 41 ust. 12-12c ustawy o podatku od towarów i usług.

V. W rozdziale 5 rozporządzenia Minister Finansów określił preferencje w postaci obniżenia do wysokości 0% stawki podatku od towarów i usług na niektóre towary i usługi oraz warunki stosowania tej stawki. Przepisy w tym zakresie również w większości stanowią powtórzenie dotychczas obowiązujących przepisów zawartych w rozporządzeniu z dnia 24 grudnia 2009 r.

Wprowadzona do tego rozdziału zmiana dotyczy objęcia stawką 0% usług świadczonych na obszarze portów morskich polegających na obsłudze morskich środków transportu oraz usług świadczonych na obszarze portów morskich, które są związane z transportem międzynarodowym lub wewnątrzspółnotową usługą transportu towarów, polegających na obsłudze lądowych środków transportu, świadczonych na rzecz podatnika w rozumieniu art. 28a ustawy, będącego usługobiorcą tych usług, posiadającego na terytorium kraju siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub stałe miejsce prowadzenia działalności, jeżeli usługi te wykonywane są poza terytorium kraju (Polski) (§9 ust. 1 pkt 12 i 13).

Należy zauważyć, że zgodnie z przepisem art. 28b ustawy o podatku od towarów i usług, od dnia 1 stycznia br. miejscem świadczenia ww. usług jest terytorium kraju. Oznacza to, że usługi fizycznie wykonywane poza terytorium kraju (na obszarze innych portów morskich niż polskie porty morskie) podlegają opodatkowaniu podatkiem VAT w Polsce. Należy przy tym zauważyć, że do dnia 31 grudnia 2009 r. usługi takie nie podlegały opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, gdyż miejscem ich świadczenia ustalonym, w oparciu o regulacje obowiązujące do dnia 31 grudnia 2009 r., nie było terytorium kraju (Polski). Celem wprowadzenia przedmiotowej zmiany jest opodatkowanie przedmiotowych usług według analogicznych zasad jak przed zmianą przepisów dotyczących miejsca świadczenia usług.

Warunkiem stosowania stawki 0% w odniesieniu do tych usług jest posiadanie przez podatnika odpowiednich dokumentów, o których mowa w art. 83 ust. 2 ustawy o podatku od towarów i usług (§9 ust. 4).

Projektowane zmiany do § 11 oraz § 20 i 21 - rozdział 9 (odpowiednio § 10, 19 i 20 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2009 r.) związane są z dostosowaniem polskich przepisów o podatku od towarów i usług do przepisów Wspólnoty Europejskiej, w związku z uchwaleniem Dyrektywy Rady 2009/162/WE z dnia 22 grudnia 2009 r.

zmieniającej niektóre przepisy dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej. Zgodnie z założeniami ww. dyrektywy Protokół z dnia 8 kwietnia 1965 r. w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich będzie miał zastosowanie również do organów utworzonych przez Wspólnoty, które na równi z instytucjami Wspólnot Europejskich mogą korzystać z przywilejów podatkowych w zakresie podatku od wartości dodanej. Regulacja ma zatem charakter doprecyzowujący kwestie stosowania preferencji podatkowych w stosunku do organów ustanowionych przez Wspólnoty.

Wyodrębnienie z organizacji międzynarodowych zarówno instytucji, jak i organów Wspólnot, do których zastosowanie będą miały przepisy ww. protokołu z dnia 8 kwietnia 1965 r., spowodowało również potrzebę dokonania zmian w obowiązującym rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2009 r.

W związku z powyższym, projektowane zmiany przewidują:

- 1) w § 11 ust. 1 pkt 1 zakłada stosowanie obniżonej do wysokości 0% stawki podatku do dostawy towarów lub świadczenia usług na rzecz instytucji Wspólnot Europejskich i organów utworzonych przez Wspólnoty, do których ma zastosowanie Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich (Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864/4), zwanych dalej "instytucjami lub organami Wspólnot", posiadających siedzibę lub przedstawicielstwo na terytorium innego państwa członkowskiego niż terytorium kraju - do celów służbowych tych instytucji lub organów;
- 2) w § 11 ust. 1 pkt 2 wskazuje się, iż stawka podatku 0% ma zastosowanie również do dostawy towarów lub świadczenia usług na rzecz organizacji międzynarodowych posiadających siedzibę lub przedstawicielstwo poza terytorium kraju, uznanych za takie przez państwo siedziby i przez Rzeczypospolitą Polską, w granicach i na warunkach ustalonych przez konwencje międzynarodowe ustanawiające takie organizacje lub przez umowy dotyczące ich siedzib - do celów służbowych tych organizacji;
- 3) z uwagi na fakt, iż przepisy § 19 i 20 w obecnym brzmieniu regulują kwestie zwrotu podatku od towarów i usług instytucjom Wspólnot posiadającym siedzibę lub przedstawicielstwo na terytorium kraju, natomiast przepis § 11 ust. 1 pkt 1 projektu odnosi stosowanie preferencji podatkowych również do organów ustanowionych przez Wspólnoty, zaproponowane zmiany w zakresie §20 ust. 1 i 3 oraz §21 ust. 2 pkt 1 i ust. 5 - 8 mają charakter doprecyzowujący w tym zakresie i odnosi się zarówno do instytucji jak i do organów Wspólnot.
- 4) w § 13 zwolnienie import towarów przez instytucje lub organy Wspólnot, posiadające siedzibę lub przedstawicielstwo na terytorium kraju – do celów służbowych tych instytucji lub organów.

VI. Przepisy rozdziału 6 są kontynuacją stosowanych zgodnie z poprzednim rozporządzeniem zwolnień od podatku oraz szczegółowych warunków ich stosowania.

Zgodnie z art. 87 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1241 z późn. zm.) z dniem 31 grudnia 2010 r. zakończeniu ulega likwidacja gospodarstw pomocniczych i niektórych zakładów budżetowych. W związku z powyższym należało zmienić przepis dotyczący zwolnienia dla usług świadczonych pomiędzy gospodarstwami pomocniczymi jednostek budżetowych, jednostkami budżetowymi i zakładami budżetowymi (§12 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia z 24

grudnia 2009 r.). W projekcie rozporządzenia zaproponowano objęcie zwolnieniem usług świadczonych pomiędzy:

a) jednostkami budżetowymi,

b) samorządowymi zakładami budżetowymi,

c) jednostkami budżetowymi i samorządowymi zakładami budżetowymi

- z wyjątkiem usług wymienionych w poz. 140-153, 174 i 175 załącznika nr 3 do ustawy oraz usług komunikacji miejskiej - §13 ust. 1 pkt 13 projektu.

Zmiana w zakresie usług, które nie mogą korzystać z przedmiotowego zwolnienia związana jest z zastosowaniem w przepisach dotyczących podatku od towarów i usług odwołań do PKWiU z 2008 r. i wynika ze zmian wprowadzonych ustawą z dnia 29 października 2010 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług.

Ponadto projekt przewiduje wprowadzenie nowych zwolnień.

Przepisem § 13 ust. 1 pkt 19 uzupełniono zawarty w art. 43 ust. 1 pkt 26 ustawie zakres zwolnień w zakresie usług edukacyjnych świadczonych przez uczelnie. Zgodnie z art. 43 ust. 1 pkt 26 ustawy zwolnione od podatku będą świadczone przez uczelnie usługi kształcenia na poziomie wyższym. Rozszerzenie w rozporządzeniu zakresu tego zwolnienia ma na celu objęcie zwolnieniem również innych usług w zakresie kształcenia, świadczonych przez uczelnie. Zgodnie bowiem z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.), w uczelni mogą być prowadzone również kursy dokształcające. Prowadzenie takich kursów nie musi odbywać w ramach kształcenia na poziomie wyższym, dlatego nie byłoby zwolnione na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 26 ustawy. Jest natomiast uzasadnione – w świetle przepisu art. 132 ust. 1 lit. i) dyrektywy 2006/112/WE Rady – by tego typu usługi kształcenia prowadzone w uczelniach również były zwolnione od podatku od towarów i usług.

Projekt zakłada w § 13 ust. 1 pkt 20 zwolnienie okazjonalnego przewozu osób autobusami zarejestrowanymi na terytorium państw trzecich, które nie pobierają podatków lub opłat o podobnym charakterze od przewozów osób autobusami zarejestrowanymi w Polsce, świadczonego przez podmioty mające siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium kraju. Jest to kontynuacja obecnie obowiązującego rozwiązania wynikającego z przepisu § 34 ust.2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2009 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług.

O zwolnieniu przewidzianym w § 13 ust. 1 pkt 21 wspomniano przy zmianach do § 11 w rozdziale 6, bowiem jest to zmiana związana z uchwaleniem Dyrektywy Rady 2009/162/WE z dnia 22 grudnia 2009 r.

Wprowadzane przepisem § 13 ust. 1 pkt 22 zwolnienie ma na celu dostosowanie do regulacji art. 132 (1) lit. o) dyrektywy 2006/112/WE Rady. Ww. przepis dyrektywy obejmuje zwolnieniem świadczenie usług oraz dostawę towarów przez instytucje, których działalność jest zwolniona od VAT na mocy art. 132 (1) lit. b (opieka szpitalna i medyczna), lit. g (opieka i pomoc społeczna), lit. h (opieka nad dziećmi i młodzieżą), lit. i (kształcenie dzieci i młodzieży, usługi kształcenia powszechnego, zawodowego i przekwalifikowania), lit. l (usługi organizacji powołanych do realizacji celów o charakterze politycznym, związkowym, religijnym, patriotycznym, filozoficznym, filantropijnym i obywatelskim), lit. m (usługi związane ze sportem i wychowaniem fizycznym) oraz lit. n (usługi kulturalne).

Projektowany przepis przewiduje zwolnienie od podatku od towarów i usług w przypadku świadczenia usług i dostawy towarów przez podmioty, których działalność jest objęta zwolnieniem na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 18, 22, 24, 26 i 31-33 ustawy, w związku

z organizowaniem imprez połączonych ze zbiórką pieniędzy wyłącznie na potrzeby tej działalności zwolnionej, pod warunkiem że środki pieniężne pozyskane z tych czynności zostaną przeznaczone w całości na potrzeby działalności zwolnionej z VAT na podstawie ww. przepisów ustawy oraz zwolnienie z podatku nie spowoduje naruszenia warunków konkurencji. Zbieranie funduszy na ww. cele nie musi stanowić wyłącznego celu organizowanych imprez, jednakże musi być zasadniczym celem takiego przedsięwzięcia. Ponadto w projekcie wprowadza się ograniczenie, że zwolnienie nie będzie mieć zastosowania, jeżeli podmioty organizujące imprezy połączone ze zbiórką publiczną będą naruszać przepisy o zbiórkach publicznych. W świetle art. 1 ustawy o zbiórkach publicznych wszelkie publiczne zbieranie ofiar w gotówce lub naturze na pewien z góry określony cel wymaga uprzedniego pozwolenia władzy. Katalog zbiórek publicznych, do których nie mają zastosowania przepisy tej ustawy, w tym wymóg posiadania stosownego pozwolenia określa art. 13 ustawy o zbiórkach publicznych.

Ponadto w zakresie rozdziału 6 rozporządzenie zawiera nowe rozwiązania § 14 (odpowiednio § 13 rozporządzenia z dnia 24 grudnia 2009 r.), dotyczące zwolnienia od podatku importu towarów w przypadku, gdy miejscem ich przeznaczenia jest terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju i wywóz z terytorium kraju tych towarów następuje w ramach wewnątrzspółnotowej dostawy towarów.

Zmiany w tym zakresie polegają na liberalizacji warunków stosowania tego zwolnienia (odejście od obowiązku składania zabezpieczenia), uwzględniając jednocześnie konieczność implementacji do krajowego porządku prawnego przepisów dyrektywy Rady 2009/69/WE z dnia 25 czerwca 2009 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do uchylania się od opodatkowania związanego z importem.

VII. Przepisy zawarte w rozdziale 7 rozporządzenia określają przypadki, w których zastosowanie ma inny, niż określony w art. 86 ust. 10 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, termin obniżenia kwoty podatku należnego. Przypadki te dotyczą momentu odliczenia dla podatników nabywających towary lub usługi od małego podatnika, rozliczającego się metodą kasową, oznaczającego swoje faktury „FAKTURA VAT MP”. Jest to kontynuacja rozwiązań zawartych w §17 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2009 r.

VIII. W rozdziale 8 rozporządzenia określono przypadki, gdy kwota podatku naliczonego może być zwrócona jednostce dokonującej nabycia (importu) towarów lub usług, oraz warunków i trybu dokonywania tego zwrotu.

Przepisy tego rozdziału umożliwiają zwrot podatku naliczonego podatnikom dokonującym importu towarów w określonych przypadkach. Rozwiązanie to pozwala odzyskiwać uiszczony podatek naliczony od towarów sprowadzanych spoza Wspólnoty w celu ich uszlachetnienia, przetworzenia lub przerobu, które następnie będą wywiezione poza Wspólnotę. Podatek ten nie jest bowiem możliwy do odzyskania zgodnie z przepisami ustawy o podatku od towarów i usług.

Rozwiązania te obowiązują obecnie. Co do zasady jest to kontynuacja obecnych rozwiązań zawartych rozdziale 8 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2009 r.

Podobnie jak w przypadku zmian w rozdziale 5 dot. §11 - zmiany w §20 i 21 (odpowiednio §19 i 20 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2009 r.) związane są z dostosowaniem polskich przepisów o podatku od towarów i usług do przepisów Wspólnoty Europejskiej, w związku z uchwaleniem Dyrektywy Rady 2009/162/WE z dnia 22 grudnia 2009 r. Zaproponowane zmiany w zakresie § 20 ust. 1 i 3 oraz § 21 ust. 2 pkt 1 i ust. 5 - 8 mają charakter doprecyzowujący.

IX. Przepisy rozdziału 9 rozporządzenia określają przypadki, w których kwota podatku naliczonego może być zwrócona jednostce dokonującej nabycia (importu) towarów lub usług finansowanego ze środków bezzwrotnej pomocy zagranicznej, oraz warunków i trybu dokonywania tego zwrotu. Artykuł 33 ust. 2 Traktatu Akcesyjnego zezwala na kontynuowanie przedakcesyjnych ulg w podatku VAT, stosowanych do zakupów towarów i usług finansowanych ze środków bezzwrotnej pomocy zagranicznej także po akcesji Polski do Unii Europejskiej. Preferencje w podatku VAT dotyczą tylko środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej, a nie środków pomocowych otrzymywanych z krajów trzecich. Uregulowania te są kontynuacją istniejących rozwiązań zawartych w rozdziale 10 ww. rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2009 r.

X. Przepisy rozdziału 10 określają sposób przeliczania kwot wykazywanych na fakturach wystawianych przez Centralne Biuro Opłat Trasowych (CRCO) Europejskiej Organizacji do Spraw Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (EUROCONTROL). Uregulowania w tym zakresie (§ 35 projektu rozporządzenia) stanowią kontynuację istniejących rozwiązań.

XI. Przepisy rozdziału 11 umożliwią stosowanie stawek VAT, obowiązujących przed dniem 1 stycznia 2011 r. (dniem zmiany stawki podatku), w okresie przejściowym, tj.:

- w okresie 4 miesięcy od dnia zmiany stawki podatku – dla książek (możliwość stosowania stawki 0%),
- w okresie 2 miesięcy od dnia zmiany stawki podatku – dla czasopism specjalistycznych (możliwość stosowania stawki 0%),
- w okresie miesiąca od dnia zmiany stawki podatku – dla pozostałych wydawnictw (możliwość stosowania stawki 7%).

Warunkiem stosowania we wskazanych okresach stawek obowiązujących przed dniem 1 stycznia 2011 r. będzie posiadanie dokumentacji potwierdzającej, że zostały one przekazane do dystrybucji przed dniem zmiany stawki podatku, natomiast w przypadku gazet i czasopism posiadanie dokumentacji potwierdzającej rozpoczęcie wydawania danego numeru do dystrybucji przed dniem 1 stycznia 2011 r.

Wprowadzenie ww. przepisów przejściowych jest zasadne z uwagi na fakt, że obowiązek podatkowy w przypadku dostawy tych towarów powstaje na szczególnych zasadach. Ponadto, dla książek i czasopism specjalistycznych następuje stosunkowo wysoka podwyżka stawki VAT (o 5 pkt proc.)

XII. Do rozdziału 12 rozporządzenia przeniesione zostały niektóre przepisy przejściowe, które były w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2009 r., a które to przepisy mogą mieć jeszcze zastosowanie w odniesieniu do mogących pojawić się stanów faktycznych, objętych regulacjami przepisów przejściowych.

XIII. Zał. nr 1 i 2 stanowią, co do zasady kontynuację załączników nr 1 i 2 rozporządzenia z dnia 24 grudnia 2009 r. Zmiany w załączniku nr 1 omówiono przy rozdziale 4.

XIV. W związku z wydanym w dniu 6 maja 2010 r. przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wyrokiem w sprawie C-311/09 oraz uchyleniem upoważnienia zawartego w art. 99 ust. 15 ustawy, niezbędne było dokonanie zmian w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2009 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 224, poz.1799 oraz z 2010 r. Nr 78, poz. 519).

W związku z powyższym projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów rozdziału 10 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2009 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług, zatytułowanego: „Szczegółowe warunki, sposób obliczania i poboru podatku z tytułu świadczenia usług międzynarodowego przewozu drogowego wykonywanych na terytorium kraju przez podatników mających siedzibę lub miejsce zamieszkania albo pobytu poza terytorium kraju.”

Zmiana ta dostosowuje przepisy krajowe regulujące opodatkowanie świadczenia usług międzynarodowego przewozu drogowego, polegających na okazjonalnym przewozie osób autobusami zarejestrowanymi poza terytorium kraju, przez podatników mających siedzibę lub stałe miejsce prowadzenia działalności, lub miejsca zamieszkania albo pobytu poza terytorium kraju, do przepisów dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.

XV. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r., tj. razem z wejściem w życie ustawy z dnia 29 października 2010 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 226, poz. 1476), oraz ustawy z dnia 26 listopada 2010 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej (Dz. U. Nr, poz.).

Wejście w życie przepisów rozporządzenia nie stoi w sprzeczności z zasadami demokratycznego państwa prawa. Przepisy rozporządzenia stanowią bowiem kontynuację przepisów rozporządzenia z dnia 24 grudnia 2009 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług, natomiast wprowadzane nowe rozwiązania są co do zasady korzystne dla podatników.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP) na stronie internetowej Ministerstwa Finansów (www.mf.gov.pl), zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz.U. Nr 169, poz. 1414 ze zm.).

Projekt nie podlega notyfikacji w trybie przepisów dotyczących funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.